

EDITURA PARALELA 45



Redactare: Mihaela Pogonici
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Design copertă: Laurențiu Midvichi
Pregătire de tipar: Marius Badea

Sursă viniete: Yulia Drozdova/Shutterstock

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MAGNASON, ANDRI SNÆR

Prințesa nemuritoare / Andri Snær Magnason ; trad. din lb. engleză de
Adriana Ciorbaru. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3131-2

I. Ciorbaru, Adriana (trad.)

821.113.3

Tímakistan
Andri Snær Magnason

Text copyright © Andri Snær Magnason, 2013
Published by agreement with Forlagid Publishing, www.forlagid.is

Traducerea a fost realizată după *The Casket of Time*, de Andri Snær Magnason,
Restless Books, New York, 2019, transpusă din limba islandeză de
Björg Arnadóttir și Andrew Cauthery.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

ANDRI SNÆR
MAGNASON



PRINȚESA
NEMURITOARE

Traducere din limba engleză de
Adriana Ciorbaru



Editura Paralela 45

De același autor, la Editura Paralela 45:

Povestea planetei albastre

Andri Snær Magnason, născut în 14 iulie 1973, este un poet, eseist, dramaturg și romancier islandez. Opera sa, tradusă în peste treizeci de țări, a primit numeroase premii literare. *Povestea planetei albastre*, prima sa carte pentru copii, a fost recompensată cu Premiul pentru Literatură Islandeză în 1999. *Prințesa nemuritoare*, a doua carte pentru copii, din 2013, a câștigat Premiul pentru Literatură Islandeză și Premiul Asociației Librarilor Islandezi, fiind nominalizată în 2014 și la Premiul pentru Literatură al West Nordic Council. Andri Snær Magnason locuiește în Reykjavík. Este căsătorit și are doi copii.



CUPRINS

1. Gata cu luna februarie!	11
2. Cele trei surori	21
3. Viață și moarte	24
4. Exel	28
5. Obsidiana și heleşteul	34
6. Vrăjitoarea din Nord	43
7. Războiul împotriva timpului	46
8. Hrana leilor	53
9. Miriapodul de aur	56
10. Racla fermecată	63
11. Regatul piticilor	67
12. Capul piticului	72
13. Cetatea dispărută	77
14. Obsidiana este salvată de la plictiseală	81
15. Gunhild	86
16. S-a născut o zeiță	91
17. Lupta cu monstrul	99
18. Turnul	104
19. Cocioaba lui Kari	109
20. Lună plină	114
21. Un an într-o noapte	120
22. Tăiați-i mâna!	124

23. Sângele	129
24. Balul de debut	132
25. Zi și noapte	142
26. Surorile	149
27. Timpul înghețat	154
28. Kari	163
29. Enantiodromia	171
30. Magazinul de jucării abandonat	176
31. Fuși, băiete!	182
32. S-au întors!	186
33. Rebelii	190
34. Obsidiana și Kari	196
35. Fata din racla timpului	200
36. Evadarea	203
37. Prăbușirea	209
38. Spânzurați hoțul!	213
39. Eșarfa roșie	216
40. Dimon își vine în fire	218
41. Panda roșu	221
42. Kari pe grinzi	224
43. Prințul Negru	227
44. Gloata furioasă	232
45. Sfârșitul poveștii	235
46. Comoara ascunsă	237
47. În căutarea lui Cromwell	243
48. Racla regăsită	249
49. Fabrica	253
50. Bun venit în lume!	257
51. Sub stejarul răsucit	262



GATA CU LUNA FEBRUARIE!

Era o zi frumoasă de vară, soarele strălucea pe cer și păsările cântau, însă toți oamenii erau nefericiți. Țara se zbătea în ghearele unei crize economice, iar părinții lui Sigrun numai despre asta vorbeau. Stăteau ascunși după ziarele și computerele lor, iar la știri vedeai numai economiști și politicieni care se ciorovăiau. Sigrun se săturase de criză până peste cap. Într-un târziu, reuși să-și smulgă părinții din fața ecranelor și să-i scoată din casă, după înghețată și popcorn, ca să aibă ce ronțai la serialul de comedie din seara aceea.

În drum spre magazin întâlnește un bărbat cu o pancartă pe care scria:

SFÂRȘITUL LUMII E APROAPE!

- Și el e economist? Întrebă Sigrun.
- Ssstt! făcu mama ei. Cum să fie, puișor? Economiștii poartă costum și cravată.

După ce se întoarseră acasă, Sigrun pregăti popcorn și merse-ră toți în camera de zi.

— Asta da viață! exclamă tatăl ei, făcându-se comod. Toți trei se cuibăriră pe canapeaua confortabilă.

Serialul de comedie începu și, timp de câteva minute, uitară de toate, răsără cu poftă, până când episodul fu întrerupt brusc.

— Suntem nevoiți să întrerupem serialul pentru a vă transmite ultimele știri cu privire la criză, anunță crainicul.

Trei economiști apărură pe ecran.

„O, nu, nu din nou“, se gândi Sigrun.

Economiștii arătau ca un balaur cu trei capete.

— Sunt cumva tripleți siamezi? întrebă ea.

— Ssstt! spuse mama. Cum să fie, puișor? Vrem să ascultăm.

Unul dintre economiști luă cuvântul și declară cu o voce îndurerată:

— Se spune că bilanțurile nu au sentimente, dar jur că al meu a plâns când am calculat previziunile economice pe anul viitor.

Părinții ei înghețară, alarmați. Sigrun se uită la castronul de popcorn; își pierdu răbdarea, luă telecomanda și schimbă canalul.

— NU! zberă tata. E important!

Dar nu pierduseră nimic: economiștii erau și pe canalul următor – pe toate canalele.

Sigrun nu mai rezistă: înhăță castronul cu popcorn și ieși în curte. Soarele strălucea la apus și păsările cântau. Se întinse pe jos și inspiră mirosul de iarbă proaspăt tăiată. Nimeni nu se bucura de vremea minunată. Toți vecinii stăteau pironiți în fața ecranelor negre ale televizoarelor.

Sigrun își privi părinții prin fereastra casei. Degeaba plănuise să-și petreacă timpul cu ei – se alesese praful de tot. Văzu economiștii dispărând de pe ecran, după care intră pauza publicitară. Nu auzea nimic din locul în care se afla, doar vedea trei cutii negre dansând pe ecran și un slogan:

Preluati controlul asupra timpului!

Nu aveți decât o viață!

Cumpărați TimeBox®!



CELE TREI SURORI

Odată, demult, pe când oamenii erau puțini la număr și rătăceau pe pământ ca vânători și culegători, au venit pe lume trei surori.

Mama lor a observat iute că una era oarbă și surdă și putea doar să vorbească.

Alta era oarbă și mută și putea doar să audă.

A treia era surdă și mută și putea doar să vadă.

Surorile au crescut mari, ajutându-se una pe alta. Cea care putea să audă avea un auz dintre cele mai fine, cea care vedea avea ochi ageri, ca de vultur, iar cea care vorbea putea să strige atât de tare încât fiarele sălbatice își luau tălpășița care încotro. Și astfel, surorile umblau prin pădure și se descurcau mai bine decât orice om cu văz și auz.

Oamenii însă se temeau de cele trei surori și credeau că le poartă ghinion. Așa că într-o bună zi mama lor a fost silită să le abandoneze într-un luminiș și să le lase să moară de foame.

Dar fiarele sălbatice nu le-au făcut niciun rău. Sora care vedea se uita adânc în ochii lor, cea care auzea le asculta păsurile, iar cea care vorbea le mângâia și le șoptea vorbe duioase.

Cele trei fete și-au găsit adăpost într-un stup uriaș pe care albinele îl construiseră anume pentru ele. Vacile veneau și le dădeau lapte, caii le purtau peste munți, iar lupii le aduceau iepuri și fazani de mâncare.

Dar oamenii tot se temeau că se vor întâlni cu surorile în pădure când le e lumea mai dragă. Erau atât de îngroziți încât au tocmnit un flăcău curajos și l-au pus să leucidă pe cei trei fete și să le aducă inima lor drept chezășie. Flăcăul a pornit la drum și, într-un târziu, le-a găsit stupul într-un luminiș din pădure. S-a ascuns sub o blană de animal, cu cuțitul în mână, când a văzut o tânără întorcându-se acasă și șoptind unei păsări mici pe care o ținea în palmă. A ciulit urechile și a ascultat vorbele fetei. Flăcăul a stat toată ziua acolo și a ascultat-o cum le vorbea vacilor și cailor și cum potolea cruzimea lupilor. Nu se mai pomenise până atunci o legătură atât de strânsă cu animalele.

După un timp, a sosit și sora care auzea. Aceasta s-a oprit brusc – auzise bătaia unei inimii străine. S-a luat după sunet, s-a apropiat de blană și l-a scos afară pe flăcău. Sora care vedea s-a uitat în ochii lui și l-a privit până în adâncul sufletului, iar sora care nu putea decât să grăiască i-a șoptit la ureche:

— Ai învățat un descântec care o să te facă puternic. Dar ia aminte: să nu asmuți niciodată animalele împotriva oamenilor. NICIODATĂ! Acela care va face asta va pierde tot ce are mai scump pe lume.

Înfrișat, flăcăul a fugit și a rătăcit bezmetic prin pădure o bună parte din zi până când a dat peste un cerb. Pe negândite, a dus mâna la cuțit, dar în loc să-l arunce în animal, a șoptit descântecul. Așa se face că s-a întors la poporul lui călare pe un cerb în loc să aducă inimile celor trei surori drept chezășie. Poporul a îngenucheat dinaintea lui și l-a făcut rege. El a îmblânzit cai, vaci și elefanți, și a construit un palat mai mare decât văzuse cineva vreodată. A îmblânzit și cămile, iar acestea l-au purtat prin deșerturi de nestrăbătut. Așa a luat naștere primul cătun, care pe urmă a

devenit prima cetate, care apoi a devenit prima națiune ce s-a numit Pangeea. Regele a avut mulți fii care i-au urmat la tron, și de atunci au trecut mai multe secole.

De la o generație la alta, regii din Pangeea au fost slujiți de îmblânzitori de animale și, deși n-au fost toți conducători pașnici, nimeni nu a îndrăznit să asmută animalele împotriva oamenilor.

Veacuri de-a rândul nu s-a mai pomenit nimic despre cele trei surori, dar legenda spune că apăreau uneori și că prezența lor anunța numai rele. Așa se face că într-o bună zi au fost văzute toate trei în Pangeea: una pe un vârf de munte într-o noapte cu lună plină, a doua aproape de un pescar care-și trăgea năvodul și a treia într-un cuib de cioară.

Dar vestea nu ajunsese și la urechile regelui Dimon al XIII-lea. Căci acesta era îndrăgostit până peste urechi.